

Térfél

Helyi érték

Levelét írt a Zsuzsi Kisvasútért Baráti Kör a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalnak. Kéri a Debrecen–Hármashegyalja között közlekedő kisvasút mozdonyszíneinek és vonalának, valamint járműállományának ideiglenes védetség alá helyezését. Attól tartanak ugyanis, hogy az ország legrégebbi – működő – kisvasútját a végleges megszűnés veszélye fenyegeti.

Aggodalmuk nem alaptalan. Az 1882-ben létesített egykori erdei iparvasút a személyszállítás megindulásával a környező tanyákat, településeket kötötte össze városunkkal. Friss zöldséget, kövér baromfit, sárga tojást is hozott a megyeszékhely piacára. E hajdani kisvasút kivonása a hétköznapiokból és gyér turisztikai látványossággá züllesztése az 1968-as közlekedési koncepció jegyében majdnem a Zsuzsi megszűnéséhez vezetett. A pálya egy részét könnyörtelenül felbontották, a maradékot úttörővasutasok vették birtokba. 1995-ben Debrecen önkormányzata a vasút felszámolásáról döntött. Civil nyomásra azonban sikerült elérni e határozat felfüggesztését.

A baráti kör aggódik. Végzetes volna a Zsuzsira nézve a város testéből kirakni az ál-

lomást. Olyan tervek kerültek nyilvánosságra, mondják, melyek szerint a 48-as főút kiszélesítése miatt a fatelepi végállomástól a síneket felszámolnák, s itt üzletközpont létesülne. Utóbbival nincs is semmi gond: a fűrésztelep helyett inkább illeszkedne üzletház e lakóövezet közepére. S miért ne maradhatna az állomás? Budapestet hozzák példának, ahol jól megfér egymás mellett a Nyugati pályaudvar és a gigantikus bevásárlóközpont. Miért ne találkozhatna itt is múlt és jelen? Miért is ne adhatna randevút egymásnak a nyüzsgő plaza-lakó tömeg és az erdőbe vágyó városi had? Miért ne lehetne megőrizni az eredeti épületeket, szervesen összeépítve a bevásárlóközponttal?

A lakótelepek sűrűjéből nem könnyű kiszabadulni a zöldbe. Amikor tízezreknek nem telik nyaralásra, utazgatásra, az Erdőspuszták néven közismert vidék éppen olyan természetes kincse (lehetne) Debrecennek, mint Miskolcnak a Bükk. Városunk ismét példát mutathatna az országnak.

Szénási Miklós